

[Ole Bjørn Kraft.]

vi med den Ret, Vælgerne har givet os, og ganske klart vil vi i denne Sal hævde vore Synspunkter, stemme for det, vi synes er rigtigst, og mod det, som vi synes er forkert. Vi ønsker ikke nogen Strid om Danmarks Forpligtelser i Forhold til Folkeforbundet. Vi har erklæret os villige til at opfylde dem, og vi har fremsat et Forslag, der satte Regeringen i Stand til at opfylde disse Forpligtelser. Dermed er der sagt tilstrækkeligt i hele dette Spørgsmaal. Hvis der ligger noget som helst bag ved den ærede Ordførers Udtalelser om, at der er nationale Hensyn at tage, skulde han ikke have rejst den Strid, han har rejst her, og saa skulde han under alle Omstændigheder træffe Beslutning om nu ikke at fortsætte den. Der vilde til Regeringsforslagets Gennemførelse knytte sig adskillige Vanskeligheder, som vilde faa Indflydelse paa manges økonomiske Forhold her i Landet. Vi har under Forhandlingerne i Udvalget ogsaa i vort Ændringsforslag henstillet til Regeringen at gøre alt, hvad der er i dens Magt for at lette disse Vanskeligheder, for at beskytte de danske Interesser. Vi har i Udvalget modtaget Deputationer fra de interesserede Kredse, og det er for mig en af Grundene til, at vi har ønsket at give Loven den Udformning, som vi har stillet Forslag om, for netop ved en saadan Udformning holdes denne Adgang aaben for Erhvervslivet, for de interesserede Parter til at gøre deres Synspunkter gældende, saaledes at man kan faa fuld Klarhed over, hvor langt Foranstaltningerne vil virke, en Adgang, som ikke vil blive givet, hvis Regeringens Lovforslag bliver gennemført.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for det Ændringsforslag, vi har stillet, og undlade at stemme for Regeringsforslaget.

A. M. Hansen: Det, at de ærede Ordførere for Venstre og de Konservative har udtalt her, at deres Partier har den dybeste Mistillid til Regeringen, er jo ikke noget nyt, det har vi hørt saa ofte i denne Sal og ogsaa uden for denne Sal, at det har ingen Virkning. Men jeg synes, at de ærede Ordførere for Oppositionspartierne kunde have benyttet en anden Lejlighed til at sige dette, naar de føler saa stærk Trang dertil, end netop en Lejlighed, hvor vi her i Danmark staar over for, at vi skal vedtage en Lov, som har sin Virkning i høj Grad udadtil, og om hvis Indhold vi fra alle Sider er enige. Der er fra Flertallets Side gjort, synes jeg,

alle de Indrømmelser, Oppositionspartierne med Rimelighed kan kræve, for at netop den danske Rigsdag i dette Spørgsmaal kunde staa enig. Naar de Herrer saa til Trods derfor vedblivende har strittet imod, vedblivende ikke har villet gaa ind paa et sagligt Standpunkt i dette Spørgsmaal, ja, saa er det de Herrer's Ansvar, og saa hjælper det ikke det fjerneste, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kommer herop og stiller Sagen fuldstændig paa Hovedet og vil gøre det til, at det er Regeringspartierne, der rejser Striden i denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft begrundede sin Modstand mod den generelle Udformning af Lovforslaget under Sagens første Behandling ved at sige, at saadan gjorde man ikke i andre Lande. Nu er det ærede Medlem blevet overbevist om, at det gør man netop i andre Lande, og saa, ja, saa farer man frem alligevel paa den samme Linie og vil lave en indrepolitisk Strid ud af dette Spørgsmaal. Vi staar her for første Gang i Verdenshistorien i den Situation, at der skal gøres saadanne Indgreb som dem, der her er Tale om, og saa synes jeg, at vi her i vort lille Land, som jo trods alt maa se hen til Styrkelse af Folkenes Forbund med Forventning, skulde have bestræbt os for at naa til Enighed. Ud fra det Synspunkt er det, at vi fra Regeringspartierne's Side har søgt at imødekomme de Herrer fra Oppositionen saa meget, det paa nogen Maade var muligt, og derfor maa jeg dybt beklage, at vi med dette Lovforslag mødes med dyb Uenighed her i Rigsdagen. Naar de Herrer imidlertid føler saa stærk Trang til at manifestere deres Magtudfoldelse i Kraft af det Flertal, de har ovre i det andet høje Ting — har endnu —, ja, saa er der ingen Magt, der kan forhindre dem deri, men jeg beklager, at vi ikke har kunnet samles i Enighed om dette Lovforslag, og jeg anbefaler, at man stemmer mod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemmer for det af Flertallet stillede.

Valdemar Thomsen: Paa mit Partis og egne Vegne kan jeg give Tilslutning til Mindretallets Udtalelser i Betænkningen og til det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Heller ikke vi vil være med til, som jeg fremhævede forleden, at give Regeringen en generel Bemyndigelse i dette Forhold. Dertil er den berygtede 7. August-Lov og Fortolkningskunsternes angaaende Valutaloven i for frisk Erindring. Alle Stater har, sagde Flertallets ærede Ordfører, ordnet Forholdet gennem generel Bemyndigelse til deres Regeringer. Ja, det